

Zondag 9 oktober

Traditioneel worden we op de laatste dag van ons verblijf hier van langs alle kanten aan de mouw getrokken. Op de laatste knip wil men nog van alles geregeld zien (bijvoorbeeld de verlichting repareren in de materniteit: wij lopen hier wel al twee weken rond hé). Een journalist van een plaatselijke zender wil op een drafje nog een interview met Yves. Het is een dag van afwachten ook.

Over het uur van vertrek naar Tshumbe is er geen duidelijkheid tot plots alles in gereedheid wordt gebracht en we vertrekken. Iemand heeft vervoer geregeld met de auto van Christophe Lotundula, een plaatselijk parlementair. Yves vindt dat geen goede keuze zo vlak voor de verkiezingen. Lotundula wil op die manier mooie pluimen op zijn hoed steken, het is niet de eerste keer dat hij Yves hiervoor gebruikt. Uiteraard heeft Yves dit allesbehalve graag. Wat wil je, politici zijn politici: ze gebruiken alles wat hén past in hun eigen belang. Lotundula's chauffeur rijdt als een gek en laat zich begeleiden door de muziek van de enige cassette in de auto: een verkiezingslofzang op zijn baas (eind november zijn er parlaments- en presidentsverkiezingen in Congo). Waar hij kan, rijdt hij 100 kilometer per uur of meer. In sommige dorpen haalt hij vlot nog 90 kilometer per uur: je reinste waanzin. Er lopen daar kinderen rond die geen ervaring hebben met snel rijdende voertuigen, kippen ook, geiten en varkens. In Owele vraag ik hem of hij de cassette kan uitzetten; twee uur non stop hetzelfde liedje is genoeg geweest.

Grappig: in Uvungu is een groep mannen met een dak op wandel!

Wat verder staat, onopvallend een stok midden de weg: een waarschuwing voor een diepe put. Die put is echt gevaarlijk. Hij is juist zo

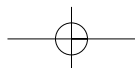
breed als de afstand tussen twee wielen van de 4x4 én hij is zéér diep, minstens twee tot drie meter. Dergelijke putten ontstaan waar water ondergrondse insectennesten binnenstroomt. Dat water veroorzaakt een zodanige erosie dat er soms heel diepe en brede putten ontstaan. Bevindt een put zich op een weg of pad dan plaatst iemand daar een stok(je) in om voor het gevaar te waarschuwen. In het donker is zo'n stok(je) amper of niet te zien. Wij hadden dus veel geluk dat het nog niet donker was. Heel voorzichtig rijdt de chauffeur om de put heen.

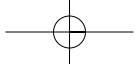
Na drie uur rijden komen we in Tshumbe aan, dat is weeral een nieuw wereldrecord. Bisschop Djomo staat ons op te wachten aan de voordeur van zijn paleis waar we weer de nacht zullen doorbrengen. Hij nodigt ons uit op het ontbijt morgenvroeg om 7u., een ideaal moment om wat bij te praten voor Yves en hem, voor mij een kennismaking.

Na het avondmaal in het BDOM gaan we slapen.

De put.

Op wandel met het dak.

